

This project is funded by the European Union.
Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.
هذا المشروع تم تمويله من قبل الاتحاد الأوروبي

SURİYELİ ÇOCUKLARIN TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNE ENTEGRASYONUNUN DESTEKLENMESİ PROJESİ

YIL SONU PİKİNİĞİ B2

2

————— **Editör:** Doç. Dr. Mahir KALFA

————— **Resimleyen:** Ozan KÜÇÜKUSTA

————— **ISBN:** 978-605-67850-6-1

SUNUŞ

“Yabancı Öğrenciler İçin Türkçe Hikâyeler” seti PIKTES projesinin Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi faaliyetleri kapsamında, yabancı öğrenciler için destekleyici materyal olarak hazırlanmıştır. Hikâyeler bir dili öğrenmenin en iyi yollarından birinin o dilin edebî ve estetik zevkine uygun eserleri okumak olduğu anlayışıyla kaleme alınmıştır.

Hikâyelerde, dilin A1, A2, B1 ve B2 seviyeleri; temalar ve temel yaşam alanları dikkate alınmış; Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metni’nden yola çıkılarak kazanımları ve dil becerilerini destekleyici bir okuma seti oluşturulmuştur. Hikâyelerin hedef kitlesi 13 yaş üstü yabancı öğrencilerdir.

Her bir seviyeden beş adet olmak üzere toplam 20 kitap olarak tasarlanan setin yazımı ve revizesinde görev alan çok değerli akademisyen ve öğretmenlerimize; bu süreçte özveriyle çalışan PIKTES ekibine teşekkür ederim.

Erkan AÇIKGÖZ

Proje Direktörü

YIL SONU PİKNIĞI

Ben Feride, Ürdünlüyüm. Lisede başarılı bir öğrenciydim. Öğretmenlerimin de yönlendirmesiyle öğrenim hayatıma farklı bir ülkede devam etme fikri bana çok cazip gelmişti. Hangi ülkede okuyacağıma net karar vermemiştim. Ancak Türkiye bana olabilir gibi geliyordu. Türkiye'ye daha önce gitmemiştim. Ama ülkemde Türkiye'nin televizyon kanallarını izliyordum. İlk günler sadece meraktan seyrettiğimiz diziler bir süre sonra vazgeçilmezimiz olmuştu. Her akşam yemekten sonra bütün aile bir Türk dizisi seyretmek üzere televizyonun karşısına geçiyorduk. Dizinin mekânı İstanbul'du. İstanbul harika bir şehirdi. Ben televizyonda İstanbul'u hayranlıkla izliyordum. Bir akşam yine dizi izlerken bizimkilere "İşte burada okuyacağım." dedim. Hep birlikte gülüştük.

Aradan birkaç ay geçmişti. Bu süre içerisinde üniversiteye giriş sınavına çok iyi hazırlanmıştım. Çalışmamın ödülünü de İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesini kazanarak almıştım. Çok heyecanlıydım. Üniversiteye gittiğim ilk gün

Türkçe hazırlık okuyacağımı söylediler. Türk dizileri sayesinde biraz Türkçe öğrenmiştim ama seviyem eğitimim için yeterli değildi. Hemen bölüme geçemeyeceğimi öğrendiğimde üzülmüştüm. Bu hâlimi gören hoca gülümseyerek “Üzülme, burada dünyanın birçok ülkesinden arkadaşların olacak. Birlikte çok güzel anılar biriktireceksiniz. Gün gelecek üniversite hiç bitmesin isteyeceksin.” dedi. Hocam haklı olabilirdi. Birçok ülkeden arkadaşım olacaktı. Hem böylece kültürlerle ilgili merak ettiğim birçok şeyi de birinci ağızdan öğrenebilecektim.

Aradan aylar geçti. Okulun bitmesine bir hafta kalmıştı. Hepimiz başarılı bir şekilde mezun oluyorduk. Bunu kutlamak istedik. “Çıkışta o çok sevdiğimiz kafeye gidelim mi?” dedi Fatma. “Fesleğenli limonata içeriz.” “Harika bir fikir!” dedi Katya. Ben de bu fikri onayladım. Çünkü derslerin ardından zaman zaman bir yerlere gidiyorduk. Ama uzun zamandır o kafeye gidememiştik.

Ben, Katya ve Fatma çok iyi arkadaştık. Aslında tanışma hikâyemiz çok parlak değildi. Dersler başlayalı üç ay olmuş-

tu. İlk sınavımızı olacaktık. Ben çok zorlanıyordum. Fatma ise Türkiye'ye bizden birkaç ay önce geldiği için Türkçe bilgisi biraz daha iyi durumdaydı. O gün sınavda Fatma'nın arkasında oturuyordum. Katya ise Fatma'nın yanındaydı. Sınavda o kadar heyecanlıydım ki elimde olmadan Fatma'ya sürekli soru soruyordum. O bana cevap vermiyordu ama ben ona soru sormaya aynı heyecanla devam ediyordum. O sırada hoca benim fısıltılı sesimi duymuş olacak ki bize doğru geldi. Tam bana kızacak derken sesin Katya'dan geldiğini düşünerek ona kızdı. Katya o gün hocaya hiçbir şey söylemedi. Sınavdan sonra Katya'ya heyecanımdan bahsettim. O bu durumu anlayışla karşıladı. Arkadaşlığımız o zaman başladı. Fatma ve Katya'yla daha çok vakit geçirmeye başladık. Bir süre sonra Christina da katıldı aramıza. O çok eğlenceli ve esprili bir kızdı. Bizi sürekli güldürmeyi başarıyordu.

Dersten sonra o çok sevdiğimiz kafeye gittik. Buzlu limonatalarımızı sipariş ettik. Katya "Hatırlıyor musunuz? Bir kez buzlu kola isteyecekken muzlu kola demiştim de garson kolanın yanında meyve tabağı da getirmişti." dedi. "Sen de

afiyetle yemiştin.” dedi Christina. Hepimiz gülüştük. O an hepimizin aklına ilk günler sıklıkla yaptığımız dil yanlışları geldi. Fatma söze girdi: “Benim de başımdan çok komik bir olay geçmişti. Bir gün lokantadayım. Tuvalete gitmek istedim ama tuvalet kelimesini hatırlayamadım. Kasaya gidip ‘Burada banyo var mı?’ dedim. Kadın ilk anda şaşırdı. Konuşmamdan yabancı olduğumu fark edince gülmeye başladı. “Banyomuz yok ama tuvalet şurada.” dedi. Hatamı fark edince ben de gülmeye başladım. Zaman zaman o restorana gittiğimde kasadaki kadınla göz göze gelip gülüyoruz.

Katya o gün bir öneride bulundu. “Arkadaşlar bütün hazırlık sınıfı arkadaşlarımızla bir piknik düzenlemeye ne dersiniz?” Christina bu fikre bayıldı. “Çok güzel olur. Artık aynı sınıfta olmayacağız. Herkes farklı bölümlere gidecek. Bu bizim son etkinliğimiz olacak. Hem bol bol hatıra fotoğrafı da çekeriz.” dedi. Bu fikir benim de çok hoşuma gitti.

Ertesi gün bu fikrimizi arkadaşlarımızla paylaştık. Hepsi piknik fikrine sıcak baktı. Fikrimizi öğretmenimiz Gül Hanım ile de paylaştık. Hocamız bizim hep birlikte bir organizasyon planlamamıza çok sevindiğini söyledi. “Ben bir otobüs ayar-

larım. Çarşamba dersimiz 12.00’de bitiyor. Ders çıkışında herkes TÖMER’in önünde olsun. Otobüs oradan kalkacak. Sizi İstanbul’un cennetten bir köşesine, Aydos piknik alanına götüreceğim.” dedi.

Hepimiz çarşamba gününü iple çekiyorduk. Bir yılın sonunda hep birlikte bir şeyler yapacak olmanın heyecanı içindeydik. Piknik günü bir sorun yaşamamak için bir plan yapmanın güzel olacağını düşündük. “İş bölümü yapmalıyız. Herkes kendi ülkesine ait yöresel bir yemek yapsın.” dedim. Gül Hoca “Çok güzel fikir! Ben de sevdiğinizi söylediğiniz yaprak sarmasından yapacağım.” dedi. Hepimiz çok sevindik.

Rahile “Ben Uygur mantısı yapacağım. Bizim mantımız Türkiye’deki mantıdan daha büyük. Bakalım sevecek misiniz?” dedi. “Ben de Özbek pilavı getireceğim. Parmaklarınızı yiyeceksiniz.” diye övündü Abid. Katya tiz sesiyle söze girdi: “Ben de Rus salatası yaparım. Türkler de yapıyorlar ama bizim yaptığımıza pek benzemiyor. Orijinal Rus salatasını görün.” Dan “Hangisi daha lezzetli?” dedi hocamıza muzır

bir bakış atarak. Katya, “Bence ikisi de ayrı ayrı güzel.” deyince hep birlikte gülüştük. “Ben de içecekleri alırım.” dedi Amani. “Ben de top getireceğim. Yediklerimizin üstüne spor olur.” diye sözü bağladı Merdan. Böylece iş bölümü tamamlandı.

O gün hep birlikte güzel bir plan yapmıştık. Herkes bir görev almıştı. “Tebrik ediyorum arkadaşlar. Bugün hep birlikte bir dayanışma örneği gösterdiniz. Türkler buna aynı zamanda ‘imece usulü’ diyorlar.” dedi hocamız. Hepimiz anlamamış gözlerle hocamıza bakıyorduk. Bu kelimeyi sanırım daha önce duymamıştık. Hocamız da fark etmiş olacak ki cümlelerine “İmece usulü, bir grup ya da toplum içinde işlerin gönüllü ya da zorunlu olarak el birliği içinde yapılmasıdır.” diyerek devam etti. İşte, şimdi hepimiz anlamıştık. “Ben sevdim bu imece usulünü. Yeni ders yılında da zaman zaman buluşarak imece usulü etkinlikler yapalım.” dedi Abid. Hepimiz bunu onayladık. Böylece Türklere ait bir geleneği daha öğrenmiş olduk.

Heyecanlı bir bekleyişten sonra nihayet çarşamba günü gelmişti. Hepimiz dersin bitmesini iple çektik. Elimizde hazırla-

dıklarımızı koyduğumuz çantalarla saat on ikide TÖMER'in önüne gelip öğretmenimizi beklemeye başladık. Birkaç dakika sonra otobüsün içinde öğretmenimiz görüldü. "Herkes hazırsa yola çıkıyoruz." dedi. Hemen hızlıca yoklama aldık. Herkes gelmişti. Hepimiz otobüse bindik ve yola çıktık.

Yaklaşık 45 dakika sonra piknik alanına gelmiştik. Burası küçük bir göl kıyısında, yeşilliklerin içinde harika bir yerdı. Bu zümrüt yeşili manzaradan gözlerimizi alamıyorduk. Göl o kadar berraktı ki içindeki balıklar görünüyordu. Etrafta ötüşen kuşların sesi insana huzur veriyordu. Göl kıyısındaki iki ahşap masayı birleştirdik. Eşyalarımızı masaya yerleştirdikten sonra gruplar hâlinde alanı gezmeye başladık. Burası oldukça büyük bir yerdı.

Rahile "Ne iyi ettik de geldik." dedi. Dan "Keşke daha önce de gelseymişiz. Mutlaka yine gelelim." dedi. Merdan "Buraya gelmek güzel ama buraya hep birlikte gelmek daha güzel." dedi. Ben de "Dünyanın birçok yerinden gelip İstanbul'da buluştuk. Bundan sonra hiç ayrılmayacağız." dedim. Arkadaşlarımı çok seviyordum. Onlarla birlikte olmak beni

gerçekten çok mutlu ediyordu. Arkadaşlarımla da mutluluğu gözlerinden okunuyordu.

Abid saatine baktı ve “Saat üç olmuş.” dedi. Katya söze girdi: “Haydi, artık yemek yiyelim. Siz hâlâ acıkmadınız mı?” Fatma söze girerek “Manzaranın güzelliğine kapılınca zamanın nasıl geçtiğini anlayamamışız.” dedi. Hepimiz ne kadar çok acıktığımızı o anda fark etmiştik.

Hep birlikte masalara doğru gittik. Öğretmenimiz bizden önce gelmişti. Gülen gözlerle bizi bekliyordu. Üstelik sofrayı da hazırlamıştı. Mahcup bir şekilde “Neden zahmet ettiniz öğretmenim. Biz size yardım edecektik?” dedik. “Önemli değil arkadaşlar. Söyleyin bakalım, Aydos’u nasıl buldunuz?” dedi. Hep bir ağızdan “Harika!” dedik.

Getirdiğimiz yemekler masada öyle güzel görünüyordu ki adeta bir ziyafet sofrasındaydık. Büyük bir sabırsızlıkla sofraya oturduk. Herkes yemekleri iştahla yemeye başladı. Yemekler gerçekten çok lezzetliydi. Hepimiz her yemekten birer parça almıştık. “Yemekler o kadar güzel ki parmaklarımı bile yiyebilirim.” dedi Abid. Haklıydı, herkes yemeklerini büyük bir özenle yapmıştı. “Yemekten sonra çay da içecek miyiz?” dedi Dan. Sonra öğretmenimize dönerek sözlerine devam etti. “Türkler yemekten sonra mutlaka çay içiyorlar. Ben de buna alıştım. Hatta yemekten önce de içiyorlar.” Dan çok haklıydı. Tavşankanı bir çay artık çoğumuzun en sevdiği içeceklerden biri olmuştu.

O kadar çok yemek yemiştik ki hepimize yorgunluk çökmüştü. Önce biraz dinlendik. Sonra fotoğraflar çektik. Bazı arkadaşlar da alanı keşfetmeye devam edeceklerini söyleyerek aramızdan ayrıldılar. Gül Hoca “Arkadaşlar, saat beşte herkes otobüsün önüne gelsin. Orada buluşup piknik alanından ayrılacağız. Lütfen, geç kalmayın.” uyarısını tekrar yaptı.

Ben yürüyüşe çıkmadım. Manzara çok güzeldi. Orada kılıp bu büyümlü manzarayı seyretmek istedim. Saat beş oldu.

Hepimiz otobüsün önüne geldik. Hocamız tekrar yoklama alacağını söyledi. Herkesin adını söylemeye başladı. Fatma'nın adını söylediğinde cevap gelmedi. Gül Hoca tekrar "Fatma!" dedi. Yine bir cevap gelmedi. Herkes endişeli gözlerle birbirine bakıyordu. Fatma nerede olabilirdi? "Kayboldu galiba. Şimdi ne yapacağız?" dedi Katya her zamanki telaşlı tavrıyla. Birkaç kişi hızlıca otobüsün önünden ayrılıp Fatma'yı aramaya başlamıştı bile. Herkes tek bir ağızdan "Fatma! Fatma!" diye bağıyordu.

Bir ara göz ucuyla öğretmenimize baktım. Öğretmenimiz de çok korkmuştu. "Şimdi ne yapacağız?" diyordu. "Arkadaşlar, gruplar hâlinde Fatma'yı arayacağız ama siz de çok uzaklaşmayın. Eğer bu yakınlarda bulamazsak polise haber vereceğiz." dedi.

Dört bir yana dağılmış Fatma'yı arıyorduk. Her kafadan ayrı bir ses çıkıyordu. "Göle düşmüş olabilir mi?", "Bir hayvanın saldırısına uğramış olabilir mi?", "Ona bir şey olursa ne yaparız?". Hepimiz çok korkmuştuk. "Fatma neredesin?" dedim içimden. Şu bir yıl içinde Fatma'yla yaşadığım anılar gözlerimin önünden bir film şeridi gibi geçiyordu. Ağla-

mamak için kendimi zor tutuyordum. Yaklaşık kırk dakikadır Fatma'yı arıyorduk fakat o hiçbir yerde yoktu. Gücümüz tükenmek üzereydi.

“Hemen polisi arıyorum.” dedi hocamız. Tam cümlelerine devam ediyordu ki otobüsün arka kapısından bir ses geldi. Seslenen Amani'ydi. “Koşun, koşun, çabuk buraya gelin!” dedi. Hepimiz koşarak sesin geldiği yöne doğru ilerledik. Bir de ne görelim? Fatma otobüsün arka koltuğunda mışıl mışıl uyuyordu. Fatma'yı o hâlde görünce rahat bir nefes aldık. Gülmeye başlamıştık. Herkes Fatma'nın fotoğrafını çekiyordu. Sesimizi duyan Fatma uyandı. “Saat beş oldu mu, gidiyor muyuz?”

Hepimiz şaşkın şaşkın Fatma'ya bakıyorduk. “Saatlerdir seni arıyoruz Fatma. Neden bize haber vermedin? Sana bir şey oldu diye çok korktuk.” dedim. Fatma “Bir ara eşyalarımı bırakmak için otobüse gelmiştim. Biraz dinleneyim, diye düşündüm. Yorgunluktan uyuyakalmışım. Özür dilerim.” dedi.

Uykusu daha açılmamıştı ve bize öyle masum bakıyordu ki hiçbirimiz ona kızamadık. Fatma'nın o kadar yemeği yedik-

ten sonra uyuyabileceğini tahmin etmeliydik. “Neyse ki onu bulduk.” dedi hocamız. Hep birlikte güldük. “Herkes buradaysa yola çıkıyoruz.” diye ekledi Gül Hoca.

Fatma’nın sesini duyan arkadaşlarımız da hemen otobüsün yanına gelmişlerdi. Hep birlikte otobüse bindik ve yola çıktık. Bu piknik en güzel anılarımdan biri oldu. Yol boyu fotoğraflarımıza baktık. Şarkılar söyledik. Otobüsten inince öğretmenimize teşekkür ederek vedalaştık ve en kısa zamanda yeniden görüşmek üzere sözleştik.

Etkinlikler

A) Aşağıdaki kelimelerin metinde geçtiği yeri bulup işaretleyin. Bu kelimelerin anlamını tahmin ederek yazın.

yorgunluk çökmek

.....

mışıl mışıl uyumak

.....

parmaklarını yemek

.....

birinci ağız

.....

yoklama

.....

iştah

.....

iple çekmek

.....

sözleşmek

.....

imece

.....

B) Sıralayın.

- () Piknikten herkes çok mutlu döndü.
- () Yıl sonunda hazırlık sınıfından arkadaşlarıyla bir pikniğe gitmeye karar verdiler.
- () Feride eğitim için Türkiye'ye geldi.
- () Hazırlık sınıfında Fatma, Katya ve Christina ile yakın arkadaş oldu.
- () Otobüsün arka koltuğunda uyuyakalan arkadaşları Fatma'nın kaybolduğunu zannederek onu aramaya koyuldular.
- () Fatma'yı otobüsün arka koltuğunda uyurken bulunca hem şaşırdılar hem sevindiler.
- (1) Feride Türkiye'de üniversite kazandı.
- () Feride ve arkadaşları öğretmenleriyle Aydos piknik alanında piknik yaptılar.

C) Aşağıdaki soruları yanıtlayın.

1. Feride, Fatma ve Katya nasıl iyi arkadaş olmuşlardır?

.....

2. Gül Hoca bütün sınıfın pikniğe giderken gösterdiği dayanışmaya neden imece usulü demiştir?

.....

3. Öğrencilerin piknikte yaşadıkları korkunun sebebi nedir?

.....

4. Fatma'nın bir anda ortadan kaybolmasının sebebi nedir?

.....

D) Aşağıdaki ifadelerden uygun olanı işaretleyin.

	Doğru	Yanlış
1. Kafeye giden öğrencilerin hepsi komik anılarını anlatmıştır.	☐	☐
2. Öğrenciler yıl sonu organizasyonu olarak piknik planlamışlardır.	☐	☐
3. Öğrenciler üniversitenin hazırlık sınıfında okumaktadır.	☐	☐
4. Öğrenciler piknikte ülkelerine özgü yemekler yapıp getirmişlerdir.	☐	☐
5. Piknik sorunsuz geçmiştir.	☐	☐

Cevaplar

B)

- (8) Piknikten herkes çok mutlu döndü.
- (4) Yıl sonunda hazırlık sınıfından arkadaşlarıyla bir pikniğe gitmeye karar verdiler.
- (2) Feride eğitim için Türkiye'ye geldi.
- (3) Hazırlık sınıfında Fatma, Katya ve Christina ile yakın arkadaş oldu.
- (6) Otobüsün arka koltuğunda uyuyakalan arkadaşları Fatma'nın kaybolduğunu zannederek onu aramaya koyuldular.
- (7) Fatma'yı otobüsün arka koltuğunda uyurken bulunca hem şaşırdılar hem sevindiler.
- (1) Feride Türkiye'de üniversite kazandı.
- (5) Feride ve arkadaşları öğretmenleriyle Aydos piknik alanında piknik yaptılar.

C)

1. İlk sınavlarını oldukları gün Feride, Fatma'ya kendisine yardımcı olması için birçok soru sorar. Bunu gören hocaları konuşanın Katya olduğunu düşünerek Katya'ya kızar. Fakat Katya arkadaşlarını ele vermemek adına bu duruma itiraz etmez. Böylece birbirleriyle dost olurlar.
2. Öğrenciler, piknik etkinliğinde gönüllü olarak görev paylaşımı yaptıkları için Gül Hoca bu kavramı kullanmıştır.
3. Öğrencilerin piknikte yaşadıkları korkunun sebebi arkadaşları Fatma'nın kaybolduğunu düşünmeleridir.
4. Çünkü Fatma yemeğini yedikten sonra otobüste uyuyakalmıştır.

D)

Doğru: 2,3 ve 4

Yanlış: 1 ve 5